

Kako je zrasla srajčka na polju.

Iz ruščine poslovenila *Bogomila*.

I.

Tanja je videla očeta, kako je razsipaval drobna blesteča zrnca na razoranem polju, in ga je vprašala: „Oče, kaj delaš?“

„Lan sejem! Zrasla bo tebi in Vasilku srajčka na polju.“

Začudila se je Tanja; nikdar še ni slišala ne videla, da bi zrasla srajčka na polju. Črez dva tedna se je pokrilo polje z lepo zeleno odejo, z drobnim zelenim lanom, in pomislila je Tanja: „Bilo bi dobro, da bi imela jaz tako srajčko!“ Mati in obe sestri sta ji rekli: „Lepo srajčko boš imela, Tanja“. Minilo je nekoliko nedelj; zelena odeja na polju je temnela, in prikazali so se lepi, modri cvetovi. „Ah, moj bratec Vasilko ima take oči,“ je modrovala Tanja, „a nikdar še nisem videla takih srajčk! . . .“ Ko so odpadli cvetovi, so se pojavile zelene, okrogle glavice. Te so dozorele. Mati in Tanjini sestri so populili lan s koreninami vred, ga povezali v snope ter ga razgrnili na polje, da se posuši.

II.

Ko se je lan posušil, so mu odstrgnili glavice, ga potonili v snopih v reko ter navalili nanj kamenja, da bi ne odplaval.*)

Žalostno je gledala Tanja, kako se potaplja srajčka, a sestrici sta jo tolažili: „Lepo srajčko boš imela!“

Pretekla sta dva tedna; lan so vzeli iz reke in ga posušili; nato so ga trli s trlicami, da je letelo kosmičje na vse strani . . . Zatem so ga česali z železnim grebenom, nakar je bil ves mehak in svilnat.

„Lepo srajčko boš imela,“ govorita iznova sestri Tanji. No, ona odgovarja: „Kdaj bo to srajčka, to je podobno Vasilkovim laskom! . . .“

III.

Bili so dolgi zimski večeri . . . Tanjini sestri sta obesili mehko, svilnato predivo na kolovrat, in tanke nitke so se sukale izpod njunih prstov. „To so še komaj niti,“ je mislila Tanja, „a kje je še srajčka! . . .“

Minila je zima, prišla je pomlad, dospelo leto, in vrnila se jesen. Oče si je pripravil v hiši statve, navil nanje niti ter začel tkati. Potekel je čolniček med nitkami, in tu je Tanja že videla, kako se dela platno.

Oče je natkal platno; zatem so ga belili na mrazu, ga razgrnili na snegu, spomladi na zeleni trati, ga polivali z vodo, in solnce ga je sušilo. Bilo je popolnoma belo.

Ko se je vrnila zima, je izkrojila mati iz platna srajčke, sestrici sta šivali . . . In o Božiču sta oblekla Tanja in Vasilko novi, kakor sneg beli srajčki. — In tako je zrasla srajčka na polju.

*) Na Slovenskem polagajo lan na trato, da ga pereta dež in rosa.